

til Rede med, hvad jeg kan give Anvisning paa angaaende den Sag.

Naar dernæst det ærede Medlem spurgte mig om en meget omtalt Indsamling blandt Højre til en Fond, for hvilken der ikke kunde afgives Regnskab, da maa jeg sige: Hus forbi. Jeg ved ikke mere derom, end hvad der er kommet offentligt frem, og det ved det ærede Medlem selv, men det er ogsaa tilstrækkeligt til at betegne det hele som en saadan Skandale, at ogsaa jeg synes, at de Mænd, som ere Medarbejdere med Hovedpersonen i den Sag, enten maa være interesserede i at faa opklaret den til Bunds eller maa ryste den Person af sig.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) mente, at den Undersøgelse, som fandt Sted under Ledelse af Assessor Schou, ikke vilde vise sig at være tilstrækkelig. Det ved det ærede Medlem jo ikke noget om, og jeg ved ikke heller noget derom, ingen ved det, inden Undersøgelsen er til Ende. Men jeg gaar ud fra, at naar Undersøgelsen er til Ende, ville Resultaterne blive forelagte her i Tinget, og Tinget kan saa tage sin Beslutning om, hvorvidt det gennem Udvalg eller paa anden Maade vil gennemgaa Resultaterne, og hvorvidt det vil vedtage nogen som helst Anklage. Jeg ønsker, at disse Undersøgelser maa blive saa grundige som muligt, og skulde Folketinget til sin Tid finde, at de ikke ere tilstrækkelige, vil jeg meget gerne være med til at kræve yderligere Undersøgelse. Jeg er interesseret i dette, fordi Undersøgelserne ganske vist kunne vise — det gaar jeg ud fra —, at jeg har vist for megen Tillid paa flere Punkter, men aldrig kunne komme til at vise, at jeg har været enten meddelagtig eller medskyldig eller medvidende i de Forbrydelser, der have fundet Sted, og altid ville føre til, at jeg kan blive fri for de usandfærdige Rygter, som baade Byen og Landet ere fulde af i disse Tider.

Lindø: Maa jeg begynde med den Bemærkning, at naar jeg hører det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) holde sine lange Taler her med stor Veltalenhed, fremkommer det Ønske stærkere hos mig, at det maa lykkes os at enes om en Valgkredslov, hvorved

vi ikke faa et meget betydeligere Antal Folketingsmænd, thi hvis de møde frem med samme Veltalenhed i lange Foredrag som det ærede Medlem, hvornaar blive vi saa færdige med vore Forhandlinger i Rigsdagen?

Maa jeg dernæst sige, at naar vi se det betydelige Underskud, det forelagte Finanslovsforslag møder frem med, saa er der ikke mange i dette Ting, som ikke ville anerkende Nødvendigheden af, at vi, som den højtærede Konseilspræsident udtalte som Finansminister ved Forslagets Forelæggelse, maa komme til større Økonomi og Sparsommelighed i vor Statshusholdning. Saa længe vi have Opgangstider, hvor Indtægterne overstige det vedtagne Budget, kan det saa nogenlunde passere, men naar vi komme til Nedgangstider, hvor Indtægterne blive mindre og Udgifterne større, er det netop, at Vanskelighederne komme til Stede, og det vil gaa her, som det er gaaet altid, Opgangs- og Nedgangsperioder følge efter hinanden, og det er derfor nødvendigt, at vi for Tiden ere inde paa at overveje, hvorledes vi paa det Omraade kunne tage Reb i Sejlene. Det kan jo ikke nægtes, at der i Befolkningen mere og mere rejser sig Krav om Støtte af Staten. Den Opfattelse kommer frem, at naar vi blot faa Pengene fra Statskassen, er det, som om de kom fra et andet Land, maaske som fra et Land oppe paa Maanen. Vi have ovre paa Fyn et Motto, der siger: „Man behøver ikke at spare, naar kun Hertugen betaler“. Dette Motto er fremkommet under andre Omstændigheder, men det kan ogsaa gælde Borgerne i deres Forhold til Staten.

Det blev — og deri er jeg enig — udtalt af den højtærede Finansminister, at det ikke altid var Økonomi at spare, der kan være Omraader, hvor det at spare paa Skillingen er at lade Daleren gaa. Deri er jeg enig; der er Omraader, hvor vi heller ikke fra Statens Side kunne spare, og jeg skal der f. Eks. nævne Forsøgsvirksomheden her i Landet og i det hele de Omraader, hvor den enkelte ikke kan foretage Eksperimenter uden store Bekostninger for at komme til virkelig værdifulde og praktiske Resultater. Der er det nødvendigt, at Staten træder til, og paa dette Omraade vil jeg nævne en Bevilling, som søges paa Finansloven under Landbrugsministeriet paa § 18; det er en Bevilling til Forsøgsstationen ved Aarslev til der at opføre Bygninger til Ajlekummer, Gødningskummer osv., for at